Allah Yahudilerin oyununu bozdu

Danyal Aleyhisselâm'ın hükümdar Buhtunnasr'a yakınlaşmasını çekemeyen Yahudiler, iftiralarla Danyal Aleyhisselâm'ı hapse attırdı. Ancak Yahudilerin oyunu kısa bir süre sonra bozuldu

Yahudiler, Danyal Aleyhisselâm'ı kıskandılar. Danyal Aleyhisselâm'ın Buhtunnasr'a yakınlaşmasını çekemeyerek. Danyal Aleyhisselâm'ın aleyhinde çalıştılar. Özellikle idârede söz sahibi olan kötü niyetli kimseler, Buhtunnasr'a: Senin yanında hükmediyor ama, senin putlarını da kötülüyor, dolayısıyla senin doğru yolda olmadığını anlatıyor!" diye kötü tanıtmaya uğraştılar. Kâfir hükümdârı, Danyal Aleyhisselâm'ın aleyhinde kışkırtılar. Bu menfîn propaganda ve Yahudi lobisinin çalışmalarının tesirinde kalan Buhtunnasr, Danyal Aleyhisselâm'ı hapse attı. Cenab-ı Allah, peygamberini muhafaza etti. Buhtunnasr, daha sonra ona dilediği yere gitmekle serbest bıraktı. Ülkesenin dâhilinde ona emân verdi. Fakat Danyal Aleyhisselâm: Ben kavmimi irşad için vazifelendirildim. Onları burada terk ederek bir yere gidemem!" dedi. Danyal Aleyhisselâm, Bâbil'de kalarak, halkı doğru yola çağırmaya devam etti. (1)

HAZRET-İ ŞA'YÂ ALEYHİSSELÂM

Hazret-i Musa'nın kitabı olan Tevrât ile amel etmiyorlardı. Zulüm, haksızlık ve her türlü kötülüğü birbirlerine revâ görüyorlardı. Faizcilik almış başını yürümüştü. İnsan, insanın kurdu olmuştu. Onlara Tevrât'ın içindeki İlâhî emir ve yasakları tebliğ etmekle görevli olan Şa'yâ Aleyhisselâm'ın nasihat ve tavsiyelerine de kulak asmıyorlardı. Şa'yâ Aleyhisselâm bir gün Allâh'ın emriyle bütün insanları bir yere topladı. Minbere çıktı. Muzaffer olmuş bir komutanın edası ile seslendi. "Ey gök gürlemeni kes ve dinle! Ey yeryüzü süs! Cenab-ı Allah, İsrâiloğullarının hâlini anlatacak" (2) İsrailoğulları'nda bir çok olaylar meydana gelmiş, günahlar işlenmişti. Yüce Allah, bunlarla onları sorumlu tutmamış, kendilerine iyilik ve ihsan ile muamele etmişti. Nihayet, İsrailoğulları padişâhlarından Siddika isminderki padişâhları zamanında olaylar büyümüştü. O zaman Şa'ya (a.s) o n lara peygamber olarak gönderilmiş ve Babil hükümdarı Sencarib'in hücum ve istîlası bertaraf edilmişti. Şa'ya b. Ermsıya (a.s.) İsa ve Muhammed (a.s)'müjdeleyen bir peygamber idi. Siddika, onun vahiy ve nasihatları ile amel etmiş ve başarılı olmuştu, O vefat edince İsrailoğulları'nın işleri karışmış, hükümranlıkta yarışmaya düşmüşler, birbirlerini öldürmeye başlamışlardı. Şa'yâ'yı dinlemiyorlar, nasihatlarını kabul etmiyorlardı.

O vakit, yüce Allah, Şa'ya (a.s)ya şöyle buyurdu:

-"Kalk! Kavmin içinde senin dilin üzere vahy edeceğim".

Şa'yâ Aleyhisselâm ayağa kalktı.

Yüce Allah da onun dilini vahy ile konuşturup buyurmuş ki:

-"Ey gök dinle! Ey yer sus! Çünkü Allah Teâlâ İsrail oğullarının durumunu anlatacak. O İsrailoğulları ki, kendi nimetiyle büyütmüş, kendisi için seçmiş, ihsanı ile seçkin kılmış, kullarına üstün kılmış ve ihsanıyla başkalarına üstün tutulmuştu. Halbuki onlar, çobanı olmayan kaybolmuş davar gibi idiler. Öyle iken ürkenlerini yatıştırdı, kaybolanlarını topladı, kırıklarını sardı, hastalarını tedavi etti, zayıflarını semizlendirdi, semizlerini korudu. Bunu yaptığı zaman azıklar, koçları tosuşmaya başladı, birbirlerini öldürüyorlar, hatta kıngı kendine sanlacak sağlam bir kemik bile kalmadı. Yazıklar olsun bu hata yapan ümmete! Yazıklar olsun şu hat a yapan topluma ki, ölümün kendilerine nereden geldiğini anlayamıyorlar. Deve bile vatanını hatırlar da ona döner gelir. Eşek bile üzerinde doyduğu bağı hatırlar ve ona geri döner. Öküz bile semizlendiği şenliği hatırlar ve ona döner gelir. Bu toplum ise öküz değil, eşek değil, akl sahipleri olduklan halde, ölümün kendilerine nereden geldiğini farketmiyorlar. Ben onlara bir misal vereceğim, dinlesinler, onlara de ki: Bir zaman boş, harap, bayındır olmayan ölü bir arazi vardı. Ve bunun kuveti ve bilgîi bir de sahibi vardı. Onu imar etmeye başladı. Kendi kuvvetli iken arazisinin harap olmasını veya bilgîi iken boşuna harcadı denilmesini istemedi. Etrafını duvarla çevirdi, içinde sağlam bir köşk yaptı, ortasından ırmak geçirdi. Zeytinden, nardan, h urmadan, üzümden ve türlü türlü meyvelerin hepsinden cins cins ağaçlar dikti ve onu kuvvetli, güvenlir, görüş sahibi, çalışkan bir korucunun korumasına emanet bıraktı, gelişmesini bekledi. Tomurcuklandığı ve meyveleri keçi boynuzu çıktığı zaman, "Aman bu ne kötü arazidir! Bunun duvarını, köşkünü yıkalım, ırmağını kapayalım, bekçisini yakalayalım, ağaçlarını yakalım; eskiden olduğu gibi harap olsun, ırmadan iz ve eser kalmasın" dedîler. Bu davranışı nasıldır, buna ne dersiniz?

AKILLARINI FİKİRLERİNİ BOZUYORLAR

Allah buyurdu ki: "O duvar benim zimmetim (koruluğum), köşk şeriatım, nehir kitabım, koruyucu peygamberim, dikilen ağaçlar da onlar, o ağaçların çıkardığı keçi boynuzu da onların kötü amelleridir. Ben de onlara, kendi aleyhlerine verdikleri hükümle hükmettim. O, onlara Allah'ın verdiği bir misaldir. Bana sığır ve koyun kesmekle yaklaşmak istiyorlar. Halbuki et, bana ulaşmaz ve ben onu yemem. Bana takva ile, haram kıldığım nefsleri boğazlamaktan sakınmakla yaklaşmayı bırakıyorlar. Kanlarla elleri boyanmış, elbiseleri bulaşmış. Benim için ev ler ve ibadet edilecek yerler yükseltip sağlamlaştırıyorlar ve onların içlerini temizliyorlar da kendi kalblerini ve vücutlarını pislıyorlar ve kirletiyorlar. Benim için evleri ve ibadet yerlerini yaldızlı nakşlarla süsküyorlar da akıllarını, fikirlerini bozuyorlar. Benim evleri yükseltip sağlamlaştırmaya ne ihtiyacım var? Ben o evlerde oturmam, benim nakşâ ibadet yerlerine ihtiyacım m var? Ben onlara girmem, ben onların yükseltilmesini ancak içlerinde zikir ve tesbih edilmem için ve namaz kılmak isteyenlere bir alâmet olması için ermettim." Diyorlar ki: "Eğer Allah'ın, bizim dostluğumuzu ve kaynaşmamızı pekiştirmeye gücü yetse idi elbette toplardı. Ve eğer bizim kalblerimize anlatmaya Allah'ın gücü yetse idi mutlaka anlatırdı. "İki kuru ağaç al, en çok birleştikleri bir sırada birleştikleri yere var. O iki ağaca hitap ederek Allah da size ikinizin bir ağaç olmanız emrediyor. Bunu söyleyince iki ağaç birbirine karışıp hemen birleştîler. Bundan dolayı Allah, buyurdu ki: "Söyle onlara gördü n üz ya ben, iki kuru ağacı birleştirmeye kadirim. Dileseydim sizin dostluğunuzu birleştirmez miydim veya kalplerinize söz geçiremez miydim? Halbuki ona ben şekil verdim."

HZ. ŞA'YA'YI TESTEREYLE BİÇTİLER

Şa'yâ (a.s) sözünü bitirince öldürmek için üzerine saldırmışlar. O da kaçıp bir ağaca gizenmiş, eteğinin dışarda kalan ucunu görmüşler, testereyi dayayıp onu ağaç ile beraber biçmişler. Hikmet dolu bir hutbeydi. Allâh'ın emir ve yasaklarını anlattı. Hutbesinde son peygamber Hazret-i Muhammed Mustafa (s.a.v.)i müjdeledi. Yahudîlere günahlarından tevbe etmelerini ve Musâ Aleyhisselâm'ın şeriatına dönmelerini istedi. Aksi takdirde üzerlerine Allâh'ın azabının gelmesinin yakın olduğunu bildirdi. Yahudîler, kendilerine nasihat eden Peygamber'e saldırdılar. Hep bir ağızdan bağırdılar.

- Tutun onu!

- Tutun ki öldürelim!

- Bizim kıymetli zamanımızı boş yere harcadı! Bütün Yahudîler, o büyük insanın üzerine yürüdüler. Şa'yâ Aleyhisselâm ellerinden kaçtı. Onlar kovaladılar. Ormanlığa girdi. Ormanlıkta büyük bir ağaç vardı. Şa'yâ Aleyhisselâm ağaca kendisini korumasını söyledi. Ağaç, ikiye bölündü. Şa'yâ Aleyhisselâm ağacın içine girdi. Şeytan, Şa'yâ Aleyhisselâm'ın cübbesinden tuttu. Bir kısmını dışarda bıraktı. Şeytan Yahudîlere şöyle seslendi:

- Gelin Şa'yâ bu ağacın içindedir. Yahudîler geldîler. Şa'yâ Aleyhisselâm'ın cübbesinin bir tarafını dışarda görünce Onun ağacın içinde olduğuna kanaat getirdîler. Bağırdılar:

-Şa'yâ çık! Şa'yâ Aleyhisselâm çıkmadı. Şeytan fikiri bir Yahudi söz aldı: Şa'yâ buradan çıktığı zaman onu ne edeceksiniz? Öldüreceğiz. Çıkmasına gerek yok. Onu ağacın içindeyken de öldürebilirsiniz.

-Nasıl? -Biçki ile

Yahudîler, kör bir bıçkı getirdîler. Kendîlerine nasihat eden O, Yüce Peygamberi bıçkı ile ortadan ikiye böldüler. Şa'yâ Aleyhisselâm'ı şehid ettîler. (3)

HAZRET-İ ERMİYÂ ALEYHİSSELÂM

Şa'yâ Aleyhisselâm'dan sonra İsrâil oğullarına doğru yolu göstermek için Cenab-ı Allâh, Ermiyâ Aleyhisselâm'ı vazîfelendirdi. Şa'yâ Aleyhisselâm'ın Yahudîler tarafından şehid edilmesinden sonra Cenab-ı Allâh, İsrâiloğullarına Ermiyâ Aleyhisselâm'ı (4) nebî (peygamber) olarak gönderdi. Ermiyâ Aleyhisselâm; İsrâiloğullarına gönderilen peygamber (nebî)lerdendir. Şa'yâ Aleyhisselâm'ın şehid edilmesinden sonra azgınlıkları ve isyanları iyice artan İsrâiloğullarına hak yolu bildirdi. İsrâiloğullarının başında bulunan Nâşiye bin Emvâs adlı hükümdâra ve Yahudîlere iman edip günahlarından tevbe etmedikleri takdirde Cenab-ı Allâh'ın onların başına kan döken, zâlim bir kulunu müsallat edeceğini bildirdi. Ermiyâ Aleyhisselâm Mescid-i Aksâ'da insanlara vaaz etmeye, Tevrât'ı öğretmeye ve ders okutmaya başladı. Şa'yâ Aleyhisselâm'ın ağaç mu'cizesini gördükleri halde hakikate inanmayan ve gözleri dönmüş olan Yahudîler, Ermiyâ Aleyhisselâm'ın vaaz, nasihat ve tavsiyelerine kulak asmadılar. Şmark Yahudîler, kendîlerine öğütler veren Hazret-i Ermiyâ'ya sövdüler, binbir türlü hakâret ettîler. Yine bir gün Ermiyâ Aleyhisselâm ders verirken Yahudîler, O'nu kürsüden indirdîler ve O'na;

-"Sen bilmez misinki biz nasihat eden kişîleri sevmeyiz," dedîler. Sövmekle içleri rahat etmeyince onu yakaladılar, Dövdüler. Elleri ve ayaklarından bağlayıp hapse attılar. Talebelerini dağıttılar. Ermiyâ Aleyhisselâm'ın başına gelenlere pek kimse aldırış etmedi. Çoğu seyirci oldular. Üzeyr Aleyhisselâm'ın babası Şureyhâ gibi bazı iyi niyetli kişîler, engel olmak istedîlerse de mânî olamadılar. Yedikleri dayak onlara kâr kaldı. Eşrâf, "Neme lazım" diyordu. Okumuşları; Bu böyle gitmez! Peygamberlerini, âlîmlerini ve mürşîdlerini öldüren, ilim talebelerini dağıtan, ilim yuvalarını yasaklayan bu millete Allâh yakında büyük bir belâ verecektir. "Neme lazım" diyen bir milletin İlâh olması mümkün değîldir," diyorlardı. Öyle oldu Allâh, aztan, sapıtan, kendîlerine gönderîlen peygamberleri öldüren ve kendîlerine doğru yolu gösteren o yüce insanları hapseden Yahudîleri, mecusî olan bir kulu ile terbiye ettî. Yahudîlerin başına Buhtunnasr'ı musallat ettî. Kendîlerine gönderîlen peygamberi öldüren, âlîmlerine zulüm eden ve kendîlerine nasihat eden sâlih kullara işkence eden Yahudîlerin başına Cenab-ı Allâh, mecûsî, zâlim, gaddar ve saldırgan kulu Buhtunnasr'ı musallat ettî. Yahudîler, tarihte üç büyük mağlubiyet yaşadılar. Zamanı geldiği zaman son bir büyük mağlubiyet tadacaklardır. Yahudîlerin yaşadıkları ilk fitne, belâ ve musîbet hakkında Cenab-ı Allâh şöyle buyurmaktadır: Biz, Kitap (Tevrât)ta İsrailoğullarına: Siziere, yeryüzünde (Şam toprağında ve Beyt-i Makdîste) iki defa fesat çıkaracaksınız ve azgınlık derecesinde bir kibre kapılacaksınız, diye bildirdik." Bunlardan îlkinin zamanı gelince, üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Bunlar, evlerin arasında dolaşarak (sizi) aradılar. Bu yerine getirilmiş bir vaad idi." (5)] Buhtunnasr (6) altıyüzbin bayrak ile geldi. Şâm ve Yahudîlerin meskûn olduklan bütün yerleri birer birer aldı. Kudüs'ü kuşattı. Zamanla halk aciz kalıp şehrin kapılarını ona açtılar. O da şehre girip, savaşanları öldürdü. Yahudîleri geniş bir yere topladı. Hapishânelerdeki mazlum insanları dışarıya çıkardı. Hepsine suçlarını sordu ve sonra salıverdi. Ermiyâ Aleyhisselâma sordu: Suçun neydi?"

DANYAL ALEYHİSSELÂM

Danyal Aleyhisselâm'ın çocukluğu, Kudüs'te geçti. Kudüs'te Yahudîlerin, Şa'yâ Aleyhisselâm'ı hapsetmeleri, Ermiya Aleyhisselâm ve salîh insanları hapsetmeleri üzerine Cenab-ı Allah, Yahudîlerin başına Buhtunnasr musallat kıldı. Yüzbinlercesini öldürdü. Çocukları ve işe yarayan kadınları esir aldı. Buhtunnasr esirlere kötü davranıyordu. Danyal Aleyhisselâm'ın annesi, yeni doğan bu oğlununu, Buhtunnasr'ın şerrinden kurtarmak istedi. Arslanların yaşadığı bir ormana götürerek, Cenab-ı Allah'ın himâyesine bıraktı. Danyâl Aleyhisselâm'ı Allah korudu. Allah'ın koruması insan, aklının alabileceği bir cinsten değil. Danyâl Aleyhisselâm, ormanlıkta dişi bir arslan emzirdi. Erkek arslanda Danyâl Aleyhisselâm'ın başında muhâfızlık etti. Onu her türlü vaşhî hayvanlardan ve insanlardan korudular. (10) Yıllar sonra ailesine kavuştu. İsrâil oğulları Bâbil esâretindeyken Cenab-ı Allah, Danyâl Aleyhisselâm'a peygamberlik vazîfesini verdi. İlim erbabı altın gibidir. Akıl sahipleri cevher gibidirler. Toprağın altında kalsalar bile zamanla kıymetleri bilinir. İnsanlar, onların değerini bilmezse bile esnaf hemen onlar fark eder, anlar. Buhtunnasr, zâlim bir idâreci olduğu halde, Danyâl Aleyhisselâm'ın akıl, îlim ve hikmetine hayran kalmıştı. Danyal Aleyhisselâm'ın mücize ve işâretleriyle bir çok müşkilat ve tehlikelerden kurtuldu. Buhtunnasr, Danyâl Aleyhisselâm'ı kendisine vezir ve danışman tayin etti. Bütün işlerinde ona danışırdı. Yahudîler, Danyâl Aleyhisselâm ve birkaç arkadaşının Buhtunnasr tarafından sevilmesi ve saygı görmesini tahammül edemedîler.

KAYNAKLAR:

(1) İslâm tarihi, c. 1, s. 269

(2) Şa'yâ Aleyhisselâm'ın bu kıymetli hutbesi uzunca olduğu için bu küçük kitaba alamadım. Okumaya değer bir hutbedir. Hutbenin tamamı için;

(3) Bir insanın ağacın içine girmesi büyük bir mu'cizedir. Yahudîler onu öldürmek için kovalarken bir ağaç onu korumak için ikiye bölünüyor ve onu içine alarak muhafaza etmesinden ibret alınması gerekirken; Yahudîler, ibret almadılar. İman yerine kütrü tercih ettîler.

(4) Ermiyâ Aleyhisselâm'ın Hızır Aleyhisselâm olduğunu söyleyen bazı akıl ve îlim dışı rivâyetlere kulak asmamak lazım. Çünkü Hızır Aleyhisselâm'ın Hazret-i Musa ile olan seyâhatini Kur'ân-ı kerîm haber vermektedir. Halbuki Ermiyâ Aleyhisselâm ise Hazret-i Musa'dan asırlarca sonra dünyaya gelmiştir. Bu konuda geniş bilgi için "HIZIR ALEYHİSSELAM" isimli kitabıma bakınız.

(5) İsrâ:17/4,5

(6)Buhtunnasr: Bâbil kralıdır. İbranice adı Nabukadezzar'dır. Dinî literatürde adı Buhtunnasr diye geçer. Elmalı Buhtu Nassar, İbnül Esir tercümesi Buht-Nassar, Mir'ât-i Kâinat Buhti nasr, Rehber Ansiklopedisi Buhtunnassar, D.V.İslâm Ansiklopedisi "Buhtunnasr" şeklinde yazmaktadır. Bende bunu tercih ettim. Buhtunnasr, M.Ö. 605-562 yılları arasında hüküm sürmüş bir Bâbil kralıdır. Buhtunnasr, yeryüzüne mâlik olan dört kişiden biridir. Yeryüzünün çoğuna hâkim olan kişiler: Hazret-i Zülkarneyn, Süleyman Aleyhisselam, Nemrud ve Buhtunnasr'dır.

(7) Bakınız: Ahd-i Âtik, 2. Krallar 25; 2. Tarih, 36

(8) Danyâl Aleyhisselâm; İsrâiloğullarına gönderîlen peygamber (nebî)lerdendir. Musâ Aleyhisselâm ın dînini ve Tevrât insanlara tebliğ etmiştir. Asuriu hükümdârı Buhtunnasr (Nabukadnazar)ın Kudüs'ten götürdüğü esirlerin arasındaydı. Buhtunnasr'ın rüyasını yorumladığı için saygı gördü. Bir olan Allâh'a inandığı için Üzeyr Aleyhisselâm ile birlikte zulme uğradı. Ateşe atıldı. Ateş onu yakmadı. İçinde günlerce aç bıraklan aslanların olduğu kuyuya atıldı. Aslanlar ona dokunmadı. İsrâiloğullarının Kudüs'e dönüşlerinde başlarında bulundu. Onlara Peygamber oldu. İnsanlara İlâhî emir ve yasakları tebliğ etti. Bir müddet sonra Tarsusta vefat etti. Mezarı şu anda Tarsus'ta bulunan "Makam Camii Şerîf"in içindedir.

(9) Tarihçilerin belirttiği bu sayı size çok gelmemeli. Çünkü bu sayı sadece Kudüs'te yaşayan Yahudîlerin sayısı değîldir. O dönemde Kudüs'ün nufûsünün bu kadar olması asla mümkün değîldir. Bunlar Şam Kudüs ve o civarda oturan bütün Yahudîlerin sayısıdır. Şam toprağı geniş bir coğrafik alanı ifade etmektedir.

(10) İslâm Tarihi, c. 1, s. 268

YAHUDİLER ZELİL OLDU

Ermiyâ Aleyhisselâm: Suçum, kavmime nasihat etmek, öğütlerimi kabul etmedikleri zamanda Cenab-ı Allâh'ın Buhtunnasr'ı onların başına musallat edeceğini onlara haber vermekti. Buhtunnasr, sordu: Benim geleceğimi nereden biliyordum? Rabbim haber verdi. Benden bir dileğin var mı? Kavmime emân verirseniz çok sevinirim. Kavmine emân (güvvence) veremem. Sana emân veriyorum. İstediğin yere gitmekte serbestsin, dedi. Ermiyâ Aleyhisselâm; Ben dâima Rabbimin emânındayım. Ona tevekkül ettim. Beni koruyacak olanda O'dur", deyip yürümeye başladı. Giderken son kez dönüp Yahudîlere baktı. Yahudîler, feryad ediyorlardı. İyiside kötüsüde ağlıyordu. Zelîl ve hakîr olmuşlardı. Ermiyâ Aleyhisselâm onlarını o kötü durumana sevinemedi. Kendîsîne binbir türlü kötülüğü revâ gören Yahudîlerin başına gelen felâketten dolayı üzüldü. Gözleri yaşlarla doldu. Ağlamaklı bir sesle şöyle söylendi:

-"Keşke milletim bana tabi olsaydı. Onlarda bugün Cenab-ı Allâh'ın güvencesi altında olurlardı. Hiçkimse onlara zarar veremezdi" Ermiyâ Aleyhisselâm'ın büyük bir üzüntü ve keder ile oradan ayrılmasından sonra; Buhtunnasr, Yahudîlere döndü: Ey Yahudîler, siz ne kötü bir milletsiniz ki, size doğru yolu gösteren Peygamberleri öldürüyor veya hapsediyorsunuz. Bende şimdi sizleri kılıçtan geçireyim de aklınız başınıza gelsin, dedi ve eli silah tutan bütün Yahudîleri kılıçtan geçirin emrini verdi. Ermiyâ Aleyhisselâm'a zulüm eden Yahudi kralının gözlerinin önünde bütün ailesini binbir işkence ile öldürdü. Yahudi kralını öldürmek isteyen askere engel oldu: Onu öldürmeyin. Gözlerini çıkarın, kör edin. O'nu götürün en ağır işlerde çalıştırın. Zâlimler, kolay kolay can vermemelidir," dedi. Yahuda kralının gözlerine mil çektîler. Krak kör olarak esirlerin arasına kattılar. (7) Yahudîlerin gözlerinin önünde Tevrât yakıb ve kark bin âlîmi şehîd ettî. Mescid-i Aksâ'yı yıktı. Altın, gümüş ve mücevherleri aldıktan sonra harâbelerini ateşe verdi. Sonra askerlerine emretti, bütün şehri ateşe verdîler. Yahudîler, cayır cayır yanan Kudüs-ü şerîfe göz yaşlarıyla bakdılar. Peygamberlerin ve âlîmlerin evlâdından yetmiş bin genci esir alarak komutanlarının arasında bölüştürdü. Bu yetmiş bin gencin içinde Üzeyr Aleyhisselâm ile Hazret-i Danyâl'da (8) vardı. Sonra halkı ikiyüzyetmişbin (270000) kişi halinde üç gruba böldü. Bir kısmını öldürdü. Bir bölümünü Şam topraklarında iskan ettî. İkiyüzyetmişbin kişiyi de esir aldı. (9)